

Marcelle Tinayret

Upornica

Roman

Videl je Jozanine oči, ki so bile spet odprte, te oči, ki so bile gledale reči, prizore in obraze, ki jih ne bo on nikoli poznal, te lepe, skrivnostne, temnovišnjeve oči, ki je plaval po njih senca za senco...

In toliko časa je zrl v te oči, da se je polastila njegove misli, ki so jo pritezale in odbijale, vrtoglava omotica pred neznanostjo in je mahoma strmoglavila v nekakšen prepad...

»Ne,« je rekel, »ne morem vas razumeti... Vaš prijatelj sem... vaš edini prijatelj, kakor sami pravite. Že dva meseca se vidiva sleherni dan. Vaš dom poznam, vaše najljubše knjige — vem, katere cvetlice imate radi in kakšna glasba vas gane do solz. Vaše gibe poznam, prelive vašega glasu, izpremenljivi blesk vaših oči. Poznam vašega sina — čeprav ga še nisem videl — vašo teto v Chartresu, Chantoiseaujeve gospodične, dobrega kanonika in celo rajnike, ki so nekaj živeli ob vaši strani... Vas same, draga prijateljica, pa ne poznam...«

Jozana ni odgovorila. Videl jo je, kako je prebledela, in videl, kako sta temna cveta njenih oči nad vijolicami še bolj potemnela, toliko da ne počrnela... Pritiskala si je šopek na ustnice in težko dihala... Kolikaj presunjena je bila!...

»Mlada sva,« je nadaljeval, »in vendar, koliko let je že za nama!... Vaše življenje!... Moje življenje!...«

Tesnobno je poslušala njegove besede. On je pa nadaljeval: »Moje življenje, če ga premislim, ni zelo bogato z vsebino. Vzljic

51 vsemu delu, vzlic vsem potovanjem po širnem svetu stojim žele ob začetku... Niti nisem spoznal radosti, ki povzgujejo našo dušo, niti ne bolečin, ki nam v njih dozori. Sam sem... Mlad sem... Za menoj in pred menoj je pot prosta. V sedanosti živim, a za prihodnost. Nisem ujetnik preteklosti!... Vi pa, vi!...«

Jozana je vztrepetala:

»Jaz!...«

»Zamišljeni ste in zaprti! Časih bi vam zaklical: Nikar ne odvracajte glave! Poglejte že naravnost!«

»Glas, s katerim je to govoril, je bil hripav. Grenkoba in bol, jeza in ljubosumje so odmevale v njem...«

Jozana se je komaj opazno umaknila:

»Kako težko vam je ustreči!«

»Ne zamerite, gospa... Prav za prav res nimam pravice...«

»Prijatelj,« je krotko dejala, »pravico imate: veliko pravico, ki vam jo daje prijateljstvo... A potrpljenja nimate... Dajva času, da stori svoje. Živiva mirno, kakor dnevi nanašajo. Sčasoma bova razumela drug drugega, ne da bi bilo nama treba pripovedovati vsega, kar je... Saj ste mi sami rekli, da niste zelo zgovorni... Ali vas mar jaz na drobno izprašujem o skrivnostih vaše duše?«

»To je res,« je pritrdil, »in prav to me dela žalostnega, da me nikoli nič ne vprašate...«

In v nenadni izpremembi razpoloženja, kakršne so bile pri njem pogoste, je mahnil z roko, kakor da bi hotel izbrisati nekaj, kar je viselo v zraku med njim in Jozano. Potrudil se je, da bi bil vesel, in res se mu je posrečilo, da je spravil tudi Jozano v dobro voljo.

Med tem, ko je pokušala sadje, ki so jima ga podali v šampanjcu, ji je pripovedoval o Italiji, ki mu je bila »draga kakor kaka ljubic«:

»Tam sem mnogokrat mislil na vas... Oh, vaše prvo pismo!

Bral sem ga zunaj, sloneč ob rešetki Baptisterija... Razločno še vidim spodaj vaš podpis: Jozana Valentiuova! Vesel sem bil, da ni psevdonom... In rad sem imel to lepo ime, ki mi je tako mehko teklo z ustnic, da sem ga nekajkrat ponovil, češ, naj se ga do dobrega naužijem... In ker sta pri meni domišljija in čuvstvo zelo živahni, sem popolnoma pozabil članek, ki je bil povod najinemu dopisovanju; pozabil sem novinarko, borilko za ženske pravice!... Na trgu v Chartresu, ki sem ga dobro poznal, sem videl samo mlado ženo v črni obleki, z obrazom skritim za žalno kopreno... Da, mlada je bila in žalostna in zapuščena in brez veselja... In mahoma me je obšla vroča želja, da bi bila ta daljna žena srečna...«

»Odkar ste bili vi stopili na plan, že ni bila več tako nesrečna...«

»Na vratih Baptisterija je Ghiberti vpodobil postavo, ki jo ljubim bolj od vseh: visoko, vitko žensko postavo, ki leži na njeni nagubani halji skoraj zabrisan zlaten sijaj. Glavo ima odvrnjeno, njenega obraza ni videti, a človek nehote ugane njen sladki nasmehek... Moja romantična sanjarija se je obesila za tisti nasmehek... Čeprav brez razloga, sem bil vendar ganjen, kakor da bi mi bil dobroten bog obljubil veliko srečo. In rekel sem samemu sebi: »Ali sem smešen in neumen... Če bi ta Jozana vedela, bi se mi smejala!...« In vendar me slutnja ni bila prevarila: velika sreča se mi je bližala ob petju zvonov — v zarji tistega lepega jesenskega večera v Florenci...«

»Ali ste bili takrat prvič tako... romantični?«

»Kako mislite?«

»Ali niste nikoli prej erečali ženske, vredne, da bi vam postala zaupnica in prijateljica?«

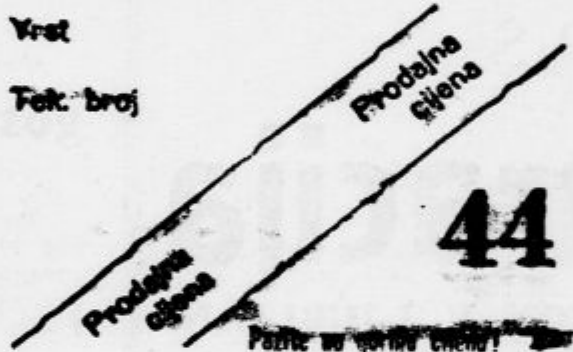
Jozana je zardela, ko je tako govorila. Noč je odvrnil, kakor da bi se obotavljal:

»Iskal sem...«

Na ponovno prošnjo naših cenj. strank iz Ljubljane tudi tem potom sporočamo, da prodajamo TIVAR obleke razen glavne zaloge v PREŠERNOVI ULICI šte. 54, nasproti glavne pošte tudi v novi prodajalni na

Sv. Petra cesti št. 26

Upravitelj te prodajalne je g. RAMOVŠ.

PROSIM, PAZITE!

TIVAR OBLEKE morajo biti previdene s tem tovarniškim listkom. Prosimo naše cenj. stranke, da nam javijo, če se vam bo ponudilo ali prodalo manjvredno in tuje blago, kakor naše originalno TIVAR blago.

Istočasno se zahvaljujemo našim cenj. strankam za poverjeno nam zaupanje in naklonjenost. Mi se bomo tudi v nadalje potrudili, da si to zaupanje z našim vestnim delom obvarujemo.

TIVAR obleke

Prešernova ulica šte. 54
nasproti glavne pošte,
SV. PETRA CESTA ŠTEV. 26

*Naznanjam cenj. občinstvu,
da mi je poverjena prodaja
dobro poznanih*

TIVAR obleke

*Podpiran z dobro sortirano
zalogo in znano nizkimi cenami,
se bom potrudil tudi s pažljivo
posrežbo, da cenj. odjemalce v
vsakem pogledu čim najbolje
zadovoljim.*

Z odličnim spoštovanjem

M. Ramovš

Ljubljana, Sv. Petra cesta 26.

V nedeljo 11. t. m.

prvikrat

NOVA
SLIKANICA
»JUTRA«

Starim in mladim v zabavo
in smeh.

Kakor še zmerom!

Ne zamudite pričetka
v nedeljo!

BERITE NAROCITE
»JUTRO«!

SPEDICIJA **TURK** LJUBLJANA

OCARINJENJE

prevzema

PREVAŽANJE

vseh uvoznih in izvoznih pošilk, in to hitro, skrbno in po najnižji tarifi. Revizija po njej deklariranega blaga in vse informacije brezplačno.
Telefon Interurban 24-59. Vilharjeva c. 53. (nasproti nove carnice)

vsakovrstnega blaga, bodisi kuriva, strojev selitve itd. v Ljubljani in izven Ljubljane z vozovi na konjsko vprego kakor tudi tremi najmodernejšimi avtomobili.
Telefon Interurban 21-57 Masarykova c. 9. (nasproti tovarnega kolodvora)

Telefon 2059

Premog
Karbopakete
drva in koks
nudi
POGAČNIK
Bohoričeva ulica 5.

VATO

v tablah in za odeje.
Preden krijete svojo
potrebo, zahtevajte
moje vzorce in cenik!

ARBEITER
Maribor 29

OGLAS
V

JUTRU'

JE
SREDSTVO
KI
POMAGA
V
VSEB
POSLOVNIH
TEŽAVAB

ZALOSTNIM SRCEM NAZNAJAMO, DA JE NAS
LJUBLJENI MOŽ, BRAT IN STRIC, GOSPOD

**DR.
RUDOLF SCHMIDT**

STAREŠINA SRESKEGA SODIŠČA V RADEČAH

PREMILN.

POGREB BO DNE 11. NOVEMBRA OB 11. DOP. V
RADEČAH IN OB 4. POP. V KAMNIKU.

RADEČE, DNE 10. NOVEMBRA 1934.

9451

IVANKA SCHMIDT, žena in sorodniki.